

637.

Прода'атъ съ цѣрно грозѣ
Во чаршии Дринополски
Во коше'и ракидини;
Нематъ некой да го купить.
Наело съ лудо младо

Си купило цѣрно грозѣ,
На пѣтъ седна да го зобатъ,
Не ми било цѣрно грозѣ,
Туку било бѣло моме.

ЖЕТВАРСКИ.

Отъ Струга.

638.

Заплакала ми голѣма нива
Голѣма нива на вѣрѣ планина:
„Оѣ леле боже, оѣ мили боже!
Какъ не съ найде найдобаръ юнакъ,
Да ме изоратъ, да ме посентъ
Бѣла пчеинца цѣрнокласица!
Да му напoлна деветъ амбари,
Да си оженить деветъ сино'и,
Да си омѣжитъ деветъ девойки,
Да си покѣрститъ деветъ мнучина.“
На зборъ съ найде найдобаръ юнакъ,
Ми ѣ изора, ми ѣ посе'а
Бѣла пчеинца цѣрнокласица,
И му напoлна деветъ амбари,
И си ожена деветъ сино'и,
И си омѣжи деветъ девойки,
И си покѣрстети деветъ мнучина.

639.

Кѣде съ чуло видело,
Санджакъ девойка да бидить,
калци со копци да носить,
Бѣлу елеци петлици,

Санджакъ девойка да бидить
Со сто й пендесетъ санджаци!
Ми ѣ догледа Санджак-бегъ,
Санджак-бегъ лепо ѣ ворить: